

førere i Almindelighed paa et Dampskib; den Betyggelse, man har igjennem tre Maaneders Fart, eller hvor meget det nu skal være, er saare ringe. Det ser ud, som om der kunde være nogen Betyggelse derved, hvad der ikke er, medens det paa den anden Side kan være overordentlig byrdefuldt for Sidsførere at skulle underkaste sig disse tre Maaneders Fart under Forhold, som kunne være generende for dem, navnlig naar det er en Skibsfører, der har faret i flere Aar. Jeg skal altsaa ikke lægge Vægt paa, om denne indskrænkede Bestemmelse i Slutningen af § 3 bliver staaende eller ei, navnlig ikke, fordi jeg med Hensyn til Lovforslaget i dets Helhed maa bemærke, at det, som er det Karakteristiske, det egentlige Fremskridt ved Loven, er de Bestemmelser, der indeholder med Hensyn til Maskinmestre og Maskinister i Skibe, Noget, hvorom der for Liden slet ikke existerer nogen Bestemmelse uden den, der leilighedsvis er kommen frem i en Paragraf i en Lov om Tilfald med Dampskibler ombord i Dampskibe. Her er et nyt Omraade, hvorpaa der søles stor Trængsel til Bestemmelser, og denne karakteristiske og væsentlige Del af Lovforslaget er jo alle Parter enige om. Derfor den ikke havde ligget for, tror jeg ikke, at man vilde have forsøgt at skride ind med Lovbestemmelser med Hensyn til Stipper og Styrmand i Dampskibe; men da man kom frem med Lovforslaget om Maskinister, fandt man det rigtigst ogsaa om Skibsførere og Styrmand at give Bestemmelser, som kunde være til Gavn for Dampskibsfarten. Da det Egentlige og Væsentlige er godkjendt og bliver staaende usforandret, skal jeg ikke reise Indvendinger imod, at man bortkaster den sidste Del af § 3, idet jeg haaber, at man her i Thinget bliver enig derom, og at ikke alene den ærede Minister vil slutte sig dertil, men at man ogsaa i det andet Thing vil gaa ind derpaa. Altsaa skal jeg slutte mig til det Forslag, der blev fremjat af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds.

Judenrigsministeren (S e e l): Som det ærede Thing vil erindre, var jeg ikke uden nogen Betænkelighed over for det Ændringsforslag, som foresloges her i Thinget ifjor, at man overfor Skibsførere, der havde ført Seilskib i 5 Aar, ikke behøvede at stille Fordringer med Hensyn til Fyrelsen af Dampskibe. Det har været Lovens Princip at stille den positive Fordring til dem, der skulle føre Dampskibe eller tjene som Styrmand eller Maskinister paa Dampskibe, at de skulle opfylde theoretiske og praktiske Betingelser, og man har

deri søgt den fornødne Sikkerhed for, at Liv og Guds kunde være vel faren under saadanne Folk. Det er ogsaa en Udsvikling af dette Princip, der ligger i, at man ikke har villet give Slip paa Fordringerne med Hensyn til Befarenhed med Dampskib overfor de Mænd, der ville føre Dampskibe. Der er vel gjort en Undtagelse herfra, men jeg har fundet nogen Reparation for Dpgivelsen af Principet dert, at man tilføiede, at en Anden skulde være tilstede, nemlig første Styrmand, som havde de Betingelser, Kapitainen manglede, og altsaa kunde supplere hans Mangler i det første Aar, efter hvilken Tid han selv vilde være kvalificeret til at føre Skibet. Jeg har derfor paa et andet Sted lagt nogen Vægt paa Bibeholdelsen af denne Bestemmelse, men det er ikke lykkedes mig at bevare den; man fandt Forholdet saa abnormt mellem den Stipper, som ikke selv forstod at føre Skibet, og den Næstkommanderende, til hvem han skulde overlade Kommandoen i vanskelige Tilfælde, at man ikke troede at kunne gaa ind derpaa. Jeg har heller ikke havt nogen stor Sympathi for den Ændring, der nu foreligger; thi medens det ganske vist ogsaa har været mig klart, skjøndt det var en Forbedring, at der kunde være Noget i Forslaget i den Form, hvori det oprindelig var fremjat, var denne Ændring, som ogsaa den ærede Drøjsfører fra Sagens forrige Behandling (Berg) bemærkede, ingen Forbedring deraf. Jeg saae meget godt, at der kan være Tilfælde, hvor Opfyldelsen af den Betingelse at have faret 3 Maaneder med et Dampskib efter at have taget Styrmandsexamen og været Fører af Seilskibe kan ske paa en saadan Maade, at det i sig selv giver overmaade liden Garanti for en virkelig Indsigt i Dampskibsføring. Som Sagen imidlertid nu staar, vil jeg sige, at det Væsentlige for mig, da Lovforslaget i alle øvrige Henseender tilfredsstillende baade dette Thing, det andet Thing og Regeringen, er at faae Lovforslaget bragt til Ende. Det er erkjendt fra alle Sider, at vi favne de Bestemmelser, som nu paa tilfredsstillende og fyldestgjørende Maade iøvrigt indeholdes i Lovforslaget, og jeg skal derfor indtage et noget tilbageholdent Standpunkt overfor Loven paa det Stadium, hvorpaa den nu befinder sig, idet jeg ikke kan tillægge de mulige Ændringer, som ere antydede, nogen saa afgjørende Betydning, at jeg derfor skulde ville modsætte mig dem med nogen sær Kraft, idet jeg vil ønske, at det maa lykkes at bringe Loven i en saadan Skikkelse, at der kan være Udset til, at den kan blive endelig gennemført.